

REPORTAGE Van Abswoude en Uitdenbogerd zetten zich in voor voormalig Joegoslavië

Hulp aan ouderen beloond met twee lintjes

„Wat jullie werk zo bijzonder maakt, is dat gericht wordt ingezameld”, zegt burgemeester Jan Hamming van Zaanstad. „Eerst luisteren, dan doen.” In buurtcentrum De Veldschuit werden Walter van Abswoude en Hans Uitdenbogerd van Stichting Humaned in Purmerend zaterdag benoemd tot lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Koos Reitsma
koos.reitsma@mediahuis.nl

Zaandam ■ „Het komt niet vaak voor dat ik twee personen van dezelfde organisatie tegelijk mag decoreren”, aldus Hamming. „Het geeft wel aan dat jullie werk onopgemerkt is gebleven.”

Die organisatie, Stichting Humaned, bestaat nu 25 jaar en dat is mede te danken aan Walter van Abswoude en Hans Uitdenbogerd. Net als andere leden van Humaned zetten zij zich in voor eenzame en vaak arme ouderen in voormalige oorlogsgebieden, zoals na de Kroatische Onafhankelijkheidsoorlog.

Uitdenbogerd woont in Oterleek, Van Abswoude in Noordwijk, Stichting Humaned werkt vanuit Purmerend en burgemeester Jan Hamming reikte de onderscheidingen dus uit in Zaandam. Hoe zit dat?

Bob Romkes

Een aantal leden van de stichting, onder wie bestuurslid Marina Molenaars, woont in Purmerend. Vandaar dat gekozen is voor die gemeente als vestiging. „Maar we zijn in de Zaanstreek gestart”, zegt Molenaars. „Eén van de andere initiatiefnemers, Bob Romkes woonde in Westzaan en hij heeft Stichting Humaned mee opgericht.” Romkes is inmiddels overleden, net als Piet Joor, die ook bij de oprichting betrokken was.

Molenaars: „Bob Romkes’ vrouw Radmila komt oorspronkelijk uit Kroatië en haar moeder woont daar nog steeds. Na de Joegoslaviëoorlog zei ze: kunnen we niet wat voor de bewoners in Kroatië doen?”

In het begin werden allerlei spullen ingezameld. Uitdenbogerd: „Al direct bleek dat maatwerk leveren veel efficiënter is.” Hij noemt als voorbeeld een voetbal. „Wanneer je er één meebrengt, gaan ze voetballen. Breng je meer voetballen, dan worden die ergens verhandeld. Niks mis mee, maar als hulporganisatie kun je beter vraaggericht werken.”

Krot

Veel ouderen in voormalig Joegoslavië raakten in de oorlog familieleden kwijt. „Als ze dan ook nog in de bergen wonen, zijn die ouderen helemaal op zichzelf aangewezen”, zegt Molenaars.

Ter plekke wordt soms ook wel hulp gebonden, maar dat verloopt niet altijd vlekkeloos. „Een oudere Kroaat die we kennen woont bijvoorbeeld in een krot, waar het lekt en tocht. Op zeker moment regelden de autoriteiten iets nieuws, maar dat werd casco afgeleverd. Hij kon er niet in wonen.

Hans Uitdenbogerd heeft zijn lintje net opgespeld gekregen.

FOTO'S PASCAL FIELMICH

„
Warme kleren,
stevig schoeisel
of laarzen. We
weten zelfs wat
de maten
moeten zijn

Hans Uitdenbogerd
Voorzitter Humaned

Walter van Abswoude is behalve bestuurslid ook sponsorwerver bij Humaned.

Inmiddels kan dat wel en helpen wij met de inrichting.”

Uitdenbogerd: „Ze worden in Kroatië ook niet allemaal gelijk behandeld. Als Kroatisch pensioengerechtigde krijg je 400 of 500 euro in de maand. Woon je als Serviër in Kroatië, dan krijg je maar 100 euro. Met als verklaring dat in het werkzame leven geen premie is afgedragen in Kroatië. Het zijn soms schrijnende situaties. We hebben al heel wat emotionele

momenten meegemaakt.”

Vaak is één van beide partners overleden en verblijven de kinderen, als die er zijn, in het buitenland, in Polen of Duitsland. Molenaars: „Ze praten nog heel veel over de oorlog.”

Uitdagende wegen

Van Abswoude reed 55 keer met hulpgoederen naar Kroatië. Vele duizenden kilometers legde hij af, deels over 'uitdagende wegen'. Hij

is behalve bestuurslid ook sponsorwerver en weet bij iedere hulpvraag precies welke sponsor te benaderen.

In Slavonski Brod (Kroatië) hielp van Abswoude onder meer bij de bouw van een ontmoetingscentrum dat ook dient als opvanglocatie en gebedshuis.

Doordat hun netwerk met contacten steeds verder uitbreidt, kunnen ze nauwkeurig blijven inspelen op de behoeften. Uitden-

Samenwerking

De leden van Stichting Humaned werken ook geregeld samen met andere humanitaire hulporganisaties. Ze doen bijvoorbeeld twee keer per jaar mee aan een grote voedselpakkettenactie voor Roemenië en Oekraïne. Hulpgoederen naar Oekraïne zijn lastig de grens over te krijgen. Die worden o.a. vanuit Zaandam mee (terug)gegeven aan vrachtwagenchauffeurs die daar komen lossen.

bogerd: „Warme kleren, stevig schoeisel of laarzen. We weten zelfs wat de maten moeten zijn.”

De uitreiking van de lintjes moest zoals te doen gebruikelijk een verrassing zijn. En dat was het. Zelfs de aanwezigheid van familie deed nog geen belletje rinkelen. „Pas toen Hamming binnenkwam, kreeg ik iets in de gaten”, zegt Uitdenbogerd. „Mijn partner is er dan ook niet bij, die zit in Marokko.”